

krachtig laten gelden zoolang de Universiteit tevens haar naam weet hoog te houden door de wijze, waarop zij naast haar studie van de fundamenteën der wetenschap medewerkt aan den verderen optrek van het gebouw.

Een van de middelen, om die medewerking zooveel mogelijk nut te doen afwerpen is, naast het gewone onderwijs ook aandacht te besteden aan de gebieden der theoretische of toegepaste wetenschap, welke de andere universiteiten tot dusverre braak lieten liggen.

Uit dit oogpunt bezien, mag het wel een zeer gelukkige gedachte worden genoemd, dat de Vrije Universiteit thans, bij de oprichting van de faculteit der Wis- en Natuurkunde, een bijzonderen leerstoel heeft ingeruimd voor de verzekerings-wiskunde.

Nederland was op dit terrein werkelijk ten achter geraakt. Weliswaar bezit de Rotterdamsche Handelshoogeschool een buitengewoon hoogleeraar, die tevens wiskundig adviseur is van een levensverzekeringmaatschappij, maar deze heeft officieel niet de verzekeringswiskunde, doch de verzekeringswetenschap te doceeren, en zijn onderwijs kan slechts in een zeer beperkte mate een wiskundig karakter dragen.

Leerstoelen in de eigenlijke verzekeringswiskunde heeft men echter reeds in alle met Nederland vergelijkbare landen als: Noorwegen, Zweden, Denemarken, Zwitserland en België, om van de grootere rijken niet te spreken. Alleen juist in Nederland met zijn overmatig groot aantal levensverzekeringsinstellingen kende men zulk een leerstoel tot nog toe niet. En als onze Vrije Universiteit hierin thans verandering heeft gebracht, dan deed zij dit op een wijze, die ons doet denken aan de groote Universiteit van Brussel, welke eveneens den naam voert van Vrije Universiteit; want ook dáár is het onderwijs in de verzekeringswiskunde opgedragen aan een hoogleeraar, wat zeg ik, aan twee hoogleeraren, die tevens directeuren zijn van levensverzekeringmaatschappijen.

Tot het bestaan van een zeer nauwe relatie tusschen de eigenlijke hogere mathesis eenerzijds en de practijk van het verzekeringsbedrijf aan den anderen kant mag hieruit niet worden geconcludeerd, maar wel blijkt er uit de behoefte, welke in de kringen der practici gevoeld wordt aan gedegen onderricht in de wiskundige grondslagen. Er zijn inderdaad wel meerdere, vrijwel op zichzelf staande, bedrijfsproblemen, welker oplossing uit een wiskundig oogpunt evenzeer moeilijk als belangrijk valt te noemen, maar hun belang is toch stellig van meer bijkomstigen aard als de logische opbouw van het eenvoudige mathematische apparaat, dat aan de dagelijksche practijk ten grondslag ligt. En aangezien nu daaraan nog wel een en ander te verbeteren valt, zult u het mij, als practicus, wel niet euvel duiden, wanneer ik hier thans Uwe aandacht vraag voor een zoo eenvoudig onderwerp als: Notatie en methode in de elementaire verzekeringswiskunde.

Vooraf ga een enkel woord over haar geschiedenis.